

ЉУБАВНА ПРИЧА

НА ОСНОВУ ПЕСМЕ

„ЉУБАВНА ПЕСМА“, М. ДАНОЈЛИЋА

ЉУБАВНА ПРИЧА

Једног топлог летњег јутра, млади маслачак се пробудио у зеленој трави. Умио се росом и пожелео да га помилује злаћано сунашце.

Дан је постајао све топлији. Жута звезда усијала се по ведром небу. Права опасност претила је младом и наивном маслачку. Сунце га је пржило врелим зрацима. Покајао се што је извирио из траве. Било је претопло, почео је да вене. На сву срећу, у помоћ му притрчи бели облачак. Стаде храбро испред моћног сунца, направи хладовину и освежи маслачка благородном, летњом кишом. Родила се љубав. Цвет крену да расте у љубавном заносу, ширећи раскошно своје латице и пружајући своје листове према небу. Кад је коначно сазрео одлепршао је пут облака.

Херој врелог летњег дана, бели облачак, добио је најнежнијег сапутника. У страстеном загрљају обишли су свет.

Елена Ескић

ЉУБАВНА ПРИЧА

Стигло је пролеће и сунчеви зраци измамили су цветиће на ливадама.И ја, мали жути маслачак подигла сам своју лепу главицу и погледала у небо.Угледала сам мали бели облачак који ми се радосно осмехивао.Узвратила сам му осмех. Време је пролазило,а ми смо се заљубљено гледали.

Дани су постајали све топлији ,а ја све жеднија. Почела сам да венем.Облачак се уплашио и без размишљања показао своју велику љубав према мени.Подарио ми је кишу.Напила сам се воде и развеселила.Била сам захвална облачку на таквој помоћи и још га више заволела.

Тако су пролазили дани, а облачак ми је помагао да преживим у врелим данима. Али,велика љубав није имала граница и учини још једно чудо,па сам почела да растем више него обично. Пријала ми се брига облачка.Расла сам и расла,све са жељом да дотакнем мој облачак.Чудо се догодило и облачак и ја смо се једног тренутка загрлили.

Загрљај траје и данас и никада неће престати као и наша љубав.

Тара Остојић

ЉУБАВНА ПРИЧА

Био један жути маслачак који је живео на великој пространој ливади. У његовој близини није било других цветова већ само зелена трава. На небу изнад маслачка становао је бели облачак. Свако јутро када се пробуди и погледа горе маслачак угледа бели облачак који му се одозго осмехује. Маслачак је на те осмехе одговарао осмехом. Како је време пролазило они су сваког дана били све срећнији и заљубљени једно у друго. Тако су пролазили дани све док није дошло дуго и топло лето које је донело топло време и сунчане дане. Од те врелине маслачак је почео да вене. Облачак који је видео шта се дешава на ливади брзо је притекао у помоћ и пустио кишу која је падала читаву ноћ. Топла и благородна киша је помогла маслачку да се опорави и поново буде жут као некада. Али, маслачак није престајао да расте. Сваки дан је бувао све виши и виши све док није порастао толико да је дотакао облачак.

Димитрије Коковић

ЉУБАВНА ПРИЧА

У гнезду од прућа живела је једна слатка чавка. Поред гнезда је био мали лист. Док су се гледали, завољеше се. Једног дана армија гусеница је дошла да поједе све лишће у околини. Обишле су и пробале сваки лист са сваког дрвета или из жбуна (а оном дрвећу где су биле сове нису ни пришле, ни ноћу, ни дању). Ништа није било добро, све лишће је било грозно. Тада једна гусеница примети дрво које нису обишле и рече осталима да могу да оду тамо да се наједу. Друге гусенице само одмахнуше главама, а гусеница рече да је то чавкино гнездо и да ће се током ноћи почастити лишћем. Тако и урадише, у ноћ почеше да халапљиво једу. Чавка се због мљацкања гусеница пробуди, и то у правом тренутку, када се једна халапљива гусеница бацила на лист и отворила уста. Птица отвори кљун и поједе гусеницу на листу. Остале гусенице побегоше главом без обзира. А лист и чавка наставише да се воле.

Маша Перепелиуц

ЉУБАВНА ПРИЧА

Једног пролећа израстао је на ливади леп. жут као сунце, маслчак. Стално је подизао своју малу, жуту главу ка небу, којим је пловио паперјаст, бели облачак. И облачак је стално гледао доле, ка маслчку. Тако су се гледајући се, заволили. Прође пролеће и дођоше летње врелине. Данима није било кише. Земља постаде сува, а жедни маслчак поче да губи снагу и вене. Видевши то, облачак притрча у помоћ пустивши кишу да лије до касно у ноћ. И сваки пут, када је за то било потребе облачак давао све од себе. Од благородне, топле кише, маслчак је растао и растао. Надрастао је сва дрвећа, ишао даље од ливада и овога света и једног дана придружио се облачку, нежно га дотакавши својом жутом главом и загрливши нежном, зеленом стабљиком.

Антонија Насић

ЉУБАВНА ПРИЧА

На предивној ливади, пуној мирисног цвећа растао је жути маслачак.

Један бели облачак га је стално посматрао, а и маслачак њега. Тако су се заволели. Дошло је лепо време, сунце је јаче грејало па је маслачак почео да вене. Облачак је притрчао у помоћ својој љубави и донео кишу која ја падала до поноћи. Кад год би маслачак почео да вене, борио се кишом против врућина. Како је топла, благородна киша падала, маслачак је растао све више. Растао је брже него што птице лете, надрастао је сво дрвеће. Био је све ближи облаку и једнога дана га је нежно дотакао.

Права љубав је увек достижна.

Нађа Миковић

ЉУБАВНА ПРИЧА

Био једном један маслачак. Над њим је било плаво небо и један облачак. Временом су се облачак и маслачак јако заволели. Дивили су се један другом из дана у дан.

После пролећа дође лето и са њим велике врућине. Оне нису пријале маслачку и он је почео да вене. Када је то приметио, облачак се јако растужио. Није могао да дозволи да маслачак увене и досетио се да му данима шаље кишу. Кише су га заливале и маслачку је то пријало. Толико су му пријале да је све више растао. Растао је и растао а томе су се обоје бескрајно радовали. Били су све ближи један другом. Једнога дана, коначно су се и састали. Од тада су постали и блиски и нераздвојни пријатељи.

Ово је прича о томе како право пријатељство нема границе. Прави пријатељи би увек све учинили један за другога.

Милена Росић

ЉУБАВНА ПЕСМА (ПРИЧА НА ОСНОВУ ПЕСМЕ)

За све у животу потребно је много љубави. Жива природа воли неживу природу и не могу једна без друге.

Некада давно на једној ливади родио се мали, сићушни жути маслачак. Сунце је сваким даном све јаче пекло и није дозвољавало да расте и да се развија. На тој ливади био је усамљен јер су око њега биле само нити траве. Био је тужан, гладан и жедан јер тако усамљеном није имао ко да му помогне. Већ се предао и кренуо да вене. Уперио је поглед ка небу. Угледао је облачак. То је била љубав на први поглед.

Облачак горе, маслачак доле, а у међупростору- огромна љубав. Тог истог дана облачак је помогао маслачку тако што је испуштао топлу, летњу кишу све до поноћи. Наредних дана облак се упуштао у страшне сукобе са Сунцем. Били су рвачи неба и надјачавали су један другог. Маслачак је користио помоћ облака и растао сваким даном док није надрастао све травке, дрвеће и стигао до самог неба. Нежно је пољубио облак захваливши му на помоћи, разумевању и љубави.

Живели су дуго и срећно у својој бајци. Љубав не зна за границе.

Божидар Липовац

ЉУБАВНА ПРИЧА

Једног пролећа никао је маслачак на ливади. Горе са неба гледао га је бели облачак.

Маслачак је био као Сунце на земљи. Његовој чудесно-жутој боји, још док је био пупуљак, неизмерно се дивио, бели, пуфнасти облачак. Маслачак се од малог пупољка претварао у прелепи цвет, златно-жуте боје. Дани су пролазили, а облачак је са истим жаром, посматрао маслачак дивећи се његовој лепоти. Дошло је лето, кренуле су жежене врућине и маслачак је почео да се суши. Видевши то, облачак се растужи толико јак да су му сузе лиле до поноћи. Те сузе освежише маслачак и он поново доби ону прелепу жуту боју. Облачак је био пресрећан. Кад год је било потребе давао је кишу маслачку. Маслачак је растао и порастао до облачка, па се на крају и пољубише.

Тако жути маслачак и пуфнасти облачак живе у љубави и дан данас.

Јована Поповић

ЉУБАВНА ПРИЧА

Био је леп и пријатан дан. Маслачак је уживао гледајући дивну ливаду. Када је гледао у небо, видео је један диван облачак. На први поглед су се заволели. Једнога трена је дошло Сунце који је кренуо да малог маслачка. Када је то видео облачак,срао је испред Сунца и почео да плаче. Лио је кишу да цветић буде као и пре. Непрестано га је заливао. Међутим цвет је брзо растао чак и до облачка. Прешао је жбунове и дрвеће. Облачак је био јако срећан као и маслачак. Дружили су се и радовали једно другоме,док и сам маслачак није побелео и постао облачак.

Лана Пантелић